

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/55/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111210656
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Irena Dobňáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8111210656.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ireny Dobňákovvej a sudcov JUDr. Milana Šebeňa a JUDr. Milana Majerníka, v právnej veci žalobcu: Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 10, zastúpeného JUDr. Oliverom Balážom, advokátom, so sídlom Bratislava, Zámocká 10, proti žalovanej: Z. O., nar. X.XX.XXXX, bytom J., J. P. XXXX/X, o zaplatenie 781,67 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 13 C 218/2011-49 zo dňa 26.3.2012, počtom hlasov členov senátu 3:0, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti a vo výroku o náhrade trov konania.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o určení podmienok dojednaných v dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 15.6.2009 za neprijateľnú.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 449,73 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 449,73 eur ročne od 12.7.2010 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Určil, že zmluvná podmienka dojednaná v dodatku k zmluve o

pripojení zo dňa 15. júna 2009 v bode 4: "V prípade porušenia akejkolvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku. V prípade žiadosti Účastníka o vypojenie SIM karty z prevádzky v zmysle bodu 2 tohto Dodatku je zmluvná pokuta podľa predchádzajúcej vety splatná okamihom doručenia žiadosti o vypojenie SIM karty z prevádzky Podniku. Zaplatením akejkolvek zmluvnej pokuty podľa tohto Dodatku nezaniká právo Podniku na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinnosti, na ktorú je viazaná daná zmluvná pokuta. Účastník je zároveň povinný uhradiť Podniku náhradu škody presahujúcu sumu zmluvnej pokuty." je neprijateľná. Rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch rozsudku uvádza, že účastníci konania uzavreli dňa 15.6.2009 zmluvu o pripojení č. 3240396, na základe ktorej žalovaná mohla využívať službu verejnej mobilnej rádiatelefontnej siete. Dňa 15.6.2009 účastníci konania uzavreli dodatok k tejto zmluve, ktorým sa zmenil pôvodný program služieb

účastníka, a v ktorom bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 331,94 eur za porušenie zmluvných povinností zo strany účastníka, vrátane povinnosti žalovanej platiť riadne a včas cenu poskytnutých služieb. V danom prípade bolo preukázané, že účastníci konania uzavreli zmluvu o pripojení, na základe ktorej mohla žalovaná využívať služby verejnej mobilnej rádiatelefontnej siete žalobcu a vznikla jej povinnosť za poskytované služby platiť odplatu. Žalovaná neuhradila faktúry za služby, ktoré jej žalobca poskytol, v celkovej výške 449,73 eur, pričom všetky tieto faktúry boli splatné ešte v roku 2009. Žalovaná bola povinná tieto faktúry zaplatiť na základe zmluvy o pripojení a dodatku k zmluve o pripojení, a preto ju súd zaviazal zaplatiť žalobcovi 449,73 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 ročne od 12.7.2010 do zaplatenia. Ani zo žaloby, ani z faktúr žalobcu nevyplýva, za aké porušenie zmluvných povinností si účtuje zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur. Zmluvná pokuta je vždy spojená s konkrétnym porušením zmluvnej povinnosti. Pre určitosť jej uplatnenia je nevyhnutné, aby z právneho úkonu, ktorým žalobca zmluvnú pokutu žiada, bolo zrejmé za aké porušenie zmluvnej povinnosti sa pokuta uplatňuje. Pokiaľ táto požiadavka nie je splnená, je uplatnenie zmluvnej pokuty neurčitým, a teda neplatným právnym úkonom. a preto nemohol prvostupňový súd urobiť v časti o zmluvnej pokute taký istý záver, ako o zaplatenie za poskytnuté služby. V dôvodoch odôvodnenia rozsudku uvádza, že podľa § 53 ods. 1, 4 písm. k) a 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľskej zmluve sú neplatné. O tom, že zmluvná pokuta, ktorá plní funkciu paušalizovanej náhrady škody je aj sankciou, by nemali byť žiadne pochybnosti. Žalobca ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom

štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľia zmluvné

podmienky nemôžu ovplyvniť. To platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú žalobca žiada od spotrebiteľov zaplatiť vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti a k akému porušeniu zmluvy došlo. Teda reálne môže nastať situácia, že spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych mesačných poplatkov, zostáva mu už iba jeden poplatok a pre jeho nezaplatenie uplatní žalobca rovnakú zmluvnú pokutu, ako v prípade omeškania sa spotrebiteľa už hneď na úvod dvojročného zmluvného vzťahu, alebo dodávateľ bude žiadať priznať takú istú zmluvnú pokutu za nezaplatenie ceny služieb v sume 5,- eur, ako aj pre nezaplatenie 1.000,- eur. Podmienky, za akých žalobca dohoduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách, poškodzujú spotrebiteľa. Zmluvná pokuta má však aj iný a to nežiaduci rozmer a neprimerane ukracuje spotrebiteľa. Súdna kontrola štandardných zmlúv je však postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl a bolo by v rozpore s cieľom Smernice, ak by sa pred neprijateľnou podmienkou jeden spotrebiteľ chránil a druhý nie. Rozhodujúce je, že problémová zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa zmluvných strán. Do pozornosti súd dáva Doplnujúce formálne oznámenie Európskej komisie z 27.11.2008 č. 2007/2495, v ktorom sa okrem iného uvádza: „V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že čl. 4 ods. 1 Smernice sa nezameriava na vôľu účastníkov, ale skôr na všeobecný pojem nekalých okolností. To sa odchyľuje od tradičnej zásady zmluvného práva, ktorou je suverenita účastníkov pri prejave vôle. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora je ochrana zavedená Smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je vzhľadom na dodávateľa alebo predávajúceho v slabšej pozícii, pokiaľ ide o schopnosť vyjednávať a úroveň jeho znalosti.“

Len čiastočné zneplatnenie zmluvnej pokuty by navyiac nieslo riziko, že žalobcu by neodradilo takéto opatrenie, pretože v prípade súdnej kontroly by bola len sporadicky zmluvná pokuta zmoderovaná, ale predsa len by zostala a neprimerane by regulovala vzťahy neurčitého počtu spotrebiteľov. Aj tento význam má oprávnenie súdu podľa § 153 ods. 3,4 O.s.p., ktoré umožňuje súdu aj bez návrhu rozhodnúť o neplatnosti zmluvnej podmienky v štandardnej formulárovej zmluve. Opatrenia proti nečestným klauzulám musia byť efektívne a odradzujúce (čl. 7 ods. 1 Smernice). O neplatnosti obdobných dojednaní v zmluvných podmienkach Okresný súd Prešov rozhodol už v predchádzajúcich rozhodnutiach (napr. v konaní 17 C 23/2010), pričom Krajský súd v Prešove tieto rozhodnutia potvrdil, preto súd z týchto rozhodnutí vychádza. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanej povinnosť plniť, preto súd žalobu o plnenie zo zmluvnej pokuty zamietol. Zároveň súd podľa § 153

ods. 4 O.s.p. uviedol vo výroku rozsudku neprijateľnú zmluvnú podmienku, z dôvodu ktorej nepriznal žalobcovi plnenie.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Obaja účastníci mali v konaní len čiastočný úspech, a preto súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote bolo podané odvolanie zo strany žalobcu podľa ustanovenia § 201 a nas. O.s.p., v ktorom ako odvolacie dôvody uviedol, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým

zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tvrdenie súdu je protirečivé so samotným výrokom rozsudku, že ani zo žaloby, ani z faktúr žalobcu nevyplýva, za aké porušenie zmluvných povinností si účtuje zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur. Vo výroku o neprijateľnosti zmluvnej podmienky je predsa jasne uvedené, porušenie ktorých konkrétnych povinností zabezpečuje zmluvná pokuta. Nesprávne právne posúdenie veci vidí v tvrdení súdu o tom, že v tomto prípade išlo o neprijateľnú podmienku, t. j. zaplatenie neprimerane vysokej sumy ako sankcie spojenej s nesplnením záväzku spotrebiteľa. Odvolateľ má za to, že nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty je dôvodný, v žiadnom prípade nie je neprimeraný, nie je v neprospech spotrebiteľa a teda že nejde o neprijateľnú podmienku. Prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil zmluvné záväzky oboch sporových strán, pokiaľ sa jedná o uzavretú zmluvu o pripojení a jej dodatok a plnenia na základe nej. Abstrahoval totiž od vzájomných plnení zmluvných strán, čím porušil rovnosť sporových strán z hľadiska posudzovania vzťahu ako celku. Samá skutočnosť, že strany dojednali zmluvnú pokutu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti iba jednou zmluvnou stranou neznamená, že takáto dohoda odporuje zásadám poctivého obchodného styku. Súdna prax v konkrétnom prípade vyvodila, že i dojednanie zmluvnej pokuty pre prípad porušenia záväzku záujemcu nespôsobuje takú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy, ktorá by sa podľa § 53 ods. 1 OZ mohla považovať za značnú. Zmluvná pokuta, ktorá je predmetom sporu, bola dojednaná v súlade so zákonom, pričom boli dodržané všetky formálne náležitosti. Žalovaný výslovne akceptoval výšku zmluvnej pokuty, určenú pevnou sumou v Dodatku. ako dostatočne citeľnú majetkovú hrozbu, ktorá zohľadňuje aj dĺžku obdobia, počas ktorého zabezpečenie malo trvať a teda aj možnú výšku do úvahy prichádzajúceho súhrnu škôd hroziacich žalobcovi. Zmluvnú pokutu dojednanú v dodatku k zmluve o pripojení, žalobca nepovažuje za neprimerane vysokú, naopak, považuje ju za primeranú vo vzťahu k zabezpečovanému záväzku a funkciám zmluvnej pokuty a trvá na jej priznaní súdom v celom rozsahu. Súd dokonca v odôvodnení rozsudku rozvádza úvahu o tom, že žalovaný by bol povinný zaplatiť rovnakú zmluvnú pokutu vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti a k akému porušeniu zmluvy došlo. Znamená to nepochopenie podstaty zmluvnej pokuty ako zabezpečovacieho inštitútu. V zmluve, ani v dodatku k nej sa nezaväzuje klient na zaplatenie zmluvnej pokuty za dlh akejkoľvek finančnej čiastky. V praxi je bežné, že aj faktúru na niekoľko 100,- eur uhradí oneskorene, či dokonca až v predsporovej výzve, nemá to žiaden dopad na zmluvný vzťah. Právny vzťah žalobcu je postavený, okrem iného, na princípe kauzality, preto úvahy súdu o tom, čo by sa bolo stalo, považuje za neprípustné. Degresívne stanovenie výšky zmluvnej pokuty s ohľadom na dobu plnenia podmienok zmluvy zo strany klientov v konečnom dôsledku by to znamenalo degradovanie zabezpečovacieho právneho inštitútu na poplatok, čím by sa poprela preventívna aj sankčná funkcia zmluvnej pokuty, a teda aj celá jej podstata. Zmluvná pokuta plní okrem zabezpečovacej funkcie aj funkciu paušalizovanej náhrady škody. Priznanie zmluvnej pokuty mnohonásobne prevyšujúcej právo, ktoré zabezpečuje, by viedlo k celkom neodôvodnenému majetkovému prospechu oprávneného a znamenalo by neúmerne prísnu a bezdôvodnú sankciu, ktorá nie je nevyhnutná pre naplnenie zabezpečovacej funkcie zmluvnej pokuty (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo V93/2004, ZSP 57/2006). Argumentom a contrario teda žalobca môže usúdiť, že priznanie zmluvnej pokuty v približne rovnakej výške práva, ktoré zabezpečuje, nevedie k neodôvodnenému majetkovému

prospechu a neznamená neúmerne prísnu a bezdôvodnú sankciu, a teda nie je neprimerané. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že nejde o neprimerane vysokú sumu ako sankciu za porušenie zmluvných povinností, a teda nejde o neprijateľnú podmienku. Podľa názoru

žalobcu, súd nesprávne právne posúdil zmluvné vzťahy ako celok a aplikoval právne normy neprimerane a na ujmu jednej zo strán sporu. Domnelou ochranou práv jednej strany porušil rovnosť strán a práva strany, ktorá svoje povinnosti plnila riadne. Pritom suma uplatnenej zmluvnej pokuty je podstatne menšia, ako je reálny dopad na žalobcu vyvolaný nedodržaním zmluvných podmienok žalovaným. Nenaplnia tak ani svoju reparačnú funkciu, a už vôbec nie sankčnú. Názor žalobcu podporuje aj český judikát: „Z koncepcie Občianskeho zákonníka vyplýva dôraz na predchádzanie sporom, čo znamená aj predchádzanie porušovaniu, či ohrozovaniu práv z občianskoprávných vzťahov. Už pri uzavieraní zmlúv (pričom zmluva o zmluvnej pokute ako forma zabezpečenia pohľadávky k nim patrí), sa uplatňuje princíp ochrany tej strany, ktorá má v úmysle plniť a efektívne svoje záväzky aj plní. Preto interpretácia nemôže byť na úkor ochrany tej strany, ktorá si predvídavo, s dostatočnou mierou opatrnosti, dojednala zabezpečovací inštitút. Predovšetkým treba rešpektovať rovnosť účastníkov, ich slobodné rozhodovanie v rámci zmluvnej autonómie (rozsudok NS ČR z 19.5.2005, sp. zn. 28 Cdo 575/2005). Na základe týchto skutočností žalobca navrhuje odvolaciemu súdu v zmysle § 220 O.s.p. rozsudok zmeniť tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 331,94 titulom zmluvnej pokuty, povinnosťou žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy prvostupňového a trov odvolacieho konania. Podľa žalobcu, zmluva o pripojení a Dodatok k Zmluve neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky.

Vyjadrenie žalovanej k podanému odvolaniu žalobcu nebolo súdu doručené.

Odvolací súd prejednal podané odvolanie v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania. Preskúmal napadnutý rozsudok aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 ods. 1, 3 O.s.p.. Bol viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, nad rámec ktorých nebol oprávnený, ani povinný rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmať. Výnimkou by mohli byť len prípadné vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že podaným odvolaním bol napadnutý zamietavý výrok rozsudku, náhrada trov konania a zrušujúci výrok o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Odvolací súd bol teda viazaný dôvodmi a rozsahom podaných odvolaní, nad rámec ktorých nebol oprávnený, ani povinný rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmať. Výnimkou by boli len vady prípadné vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom preskúmania veci je podané odvolanie proti zamietavej časti, ktorou prvostupňový súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a v tejto zamietavej časti bol zamietnutý nárok uplatnený na úhradu zmluvnej pokuty.

Odvolací súd po prečítaní zmluvy o pripojení a dodatku k tejto zmluve zo dňa 15.6.2009, z ktorého dňa je aj uzavretá zmluva spolu aj s dodatkom k zmluve o pripojení, zmluvná pokuta je uvedená v článku 4 v dodatku. V článku 4 v dodatku k zmluve o pripojení zistil, že sa uvádza, že v prípade porušenia zmluvných povinností v bode 1 písm. b), alebo v bode, alebo v bode 3 tohto dodatku, alebo v článku 3 bod 3.6 Všeobecných

podmienok, alebo v článku 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok a následného vypojednávania SIM karty zo strany Podniku, je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke číslo 1 dodatku. Z takejto formulácie vyplýva, akoby zmluvnou pokutou malo byť sankcionované aj iné porušenie neurčitého okruhu rôznych povinností, čiže nielen povinnosť stanovená všeobecne, ale aj tie povinnosti, ktoré sú uvádzané slovom „nájme“. V dohode o zmluvnej pokute musí byť vyjadrené to, ktoré porušenie zmluvných povinností je sankcionované zmluvnou pokutou, aká výška zmluvnej pokuty sa požaduje za to-ktoré porušenie zmluvnej povinnosti, pričom bez takéhoto vyjadrenia nemožno považovať dohodu o zmluvnej pokute za uzavretú platne. Dohoda o zmluvnej pokute za porušenie zmluvných povinností bola uzatvorená neplatne pre neurčitosť (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a nasvedčuje tomu aj okolnosť, že vo faktúre, ktorou sa vyúčtovala zmluvná pokuta, nie je uvedená zmluvná povinnosť, ktorá je sankcionovaná. Ďalej je potrebné pritrviť aj tú skutočnosť, že ak by aj takáto dohoda o zmluvnej pokute bola z hľadiska určitosti platná, treba ju považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v plnej výške bez ohľadu na to, o aké porušenie zmluvných povinností ide, je objektívne spôsobilou poškodiť spotrebiteľa. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na ustanovenie § 53 os. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú

hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasno a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Z obsahu spisu odvolací súd nezistil, aby zmluvná pokuta bola individuálne dojednaná, nevyplýva to z pretlačie dodatku, keďže ide o evidentne formulárovú zmluvu a jej dodatok. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať aj na ustanovenie § 153 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, alebo vo Všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia ako neprijateľnú. V iných súdnych konaniach už táto zmluvná podmienka bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, teda za neplatnú. S poukazom na uvedené odvolací súd uvádza, že ak súd už určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky, alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa (§ 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Pokiaľ ide o skutkové zistenia, vyhodnotenie dôkazov a právne posúdenie veci, v ktorom smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, týkajúcich sa nepriznania zmluvnej pokuty. Podmienku otázky značnej nerovnováhy je nutné posudzovať komplexne v súvislosti so všetkými ustanoveniami spotrebiteľskej zmluvy. Pri posudzovaní tohto konkrétneho prípadu dospel odvolací súd

k presvedčeniu, že pri porovnávaní výhod, ktoré žalovaná získala a dojednania zmluvnej pokuty v bode 4 dodatku k pripojenej zmluve vytvára značnú nerovnováhu na strane spotrebiteľa, pričom umožňuje žalobcovi vymáhať zmluvnú pokutu pri porušení prakticky akejkolvek povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy bez ohľadu na jej dopad na vzájomné vzťahy

účastníkov. Teória a súdna prax však zhodne považujú dobré mravy za všeobecne uznávané pravidlá morálky, ktoré predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok v spoločnosti a zákonodarca ich považuje za tak významné, že ich pomocou odkazu v právnej norme včleňuje do občianskeho práva. Z tohto vyplýva, že tieto morálne pravidlá majú objektívnu povahu a preto akékoľvek súhlasné, a teda subjektívne motivované vyhlásenia zmluvných strán, nie je smerodajné v tomto zmluvnom vzťahu. Ak vôľa slabšieho nie je daná na roveň silnejšej strany dochádza k porušeniu dobrých mravov.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej prevyšujúcej zamietavej časti podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

Prvostupňový súd vo veci určil, že zmluvná podmienka dojednaná v dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 15.6.2009 v bode 4, je neprijateľná. Odvolací súd zrušuje preskúmaný výrok rozsudku súdu prvého stupňa o neprijateľnosti zmluvnej podmienky aj napriek tomu, že konštatoval neprimeranosť zmluvnej podmienky, čo malo za následok neplatnosť tejto časti zmluvy. Ustanovenie § 153 ods. 4 O.s.p., účinného od 1.3.2010, ukladá súdu, aby v súlade s § 53 Občianskeho zákonníka uviedol vo výroku rozsudku presné znenie podmienky, ktorá bola vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Prvostupňový súd vyslovil neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v bode 4 dodatku k pripojenej zmluve. Cieľom tohto výroku rozsudku je, aby dodávateľovi vznikla povinnosť zdržať sa používania takej podmienky vo všetkých zmluvách so spotrebiteľmi, pričom túto povinnosť si môže uplatniť každý spotrebiteľ dotknutý podmienkou opísanou vo výroku takéhoto rozsudku. V predmetnej veci súd iba opísal neprijateľnosť podmienky v uvedenom znení v zmluve uzavretej medzi účastníkmi zmluvného vzťahu, avšak neuviedol všeobecné znaky, ktoré by mali spôsobiť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ak by mal mať tento výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa vplyv, aký sa vyžaduje v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka, tak podľa času, kedy došlo k založeniu zmluvného vzťahu, je uvedené ustanovenie Občianskeho zákonníka ani neaplikovateľným.

Z tohto dôvodu odvolací súd zrušil napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa.

Pokiaľ sa týka nároku o náhrade trov konania, odvolací súd má za to, že v danom prípade o trovách prvostupňového konania bolo správne rozhodnuté, ak súd rozhodol o nepriznaní náhrady trov konania žalobcovi.

V tomto rozsahu potvrdzuje rozsudok súdu prvého stupňa.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný. Žalovaná bola úspešná, trovy konania si

neuplatnila. S poukazom na uvedené odvolací súd o náhrade trov konania rozhodol tak, ako je uvedené v petite tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.